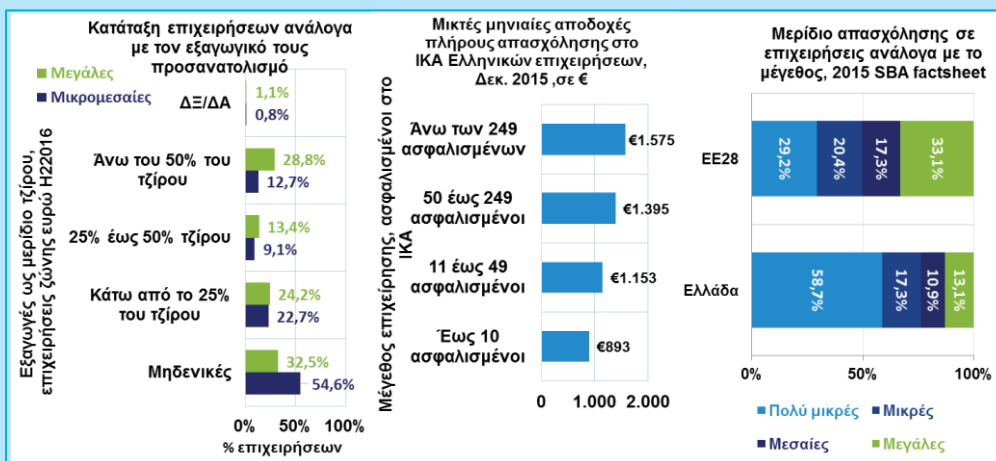

2017: Annus Mirabilis ή Horribilis; Η επιλογή είναι στα χέρια μας!

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Το παρόν Δελτίο έχει επετειακό χαρακτήρα, με επισημάνσεις για τα θέματα που μας απασχόλησαν τη χρονιά που έφυγε. Το 2016 αναλύσαμε μία σειρά από διαρθρωτικές παθογένειες και αστοχίες οικονομικής πολιτικής, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα τις τάσεις βελτίωσης της οικονομίας. Και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε και εφέτος. Βασικός στόχος για το 2017 πρέπει να είναι η αποκατάσταση της εθνικής κυριαρχίας στην άσκηση των κατάλληλων δημοσιονομικών και αναπτυξιακών πολιτικών που θα δημιουργήσουν τη νέα Ελλάδα που παράγει και αποταμιεύει εντός της Ε.Ε. Αυτό δεν πρόκειται να συμβεί αν δεν κάνουμε τις μεταρρυθμίσεις δική μας υπόθεση. Μόνο, έτσι, θα βγούμε στις αγορές και θα ξαναμπούμε στην Ενιαία Αγορά, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς στη χρηματοδότηση των ελληνικών επιχειρήσεων, και περιορισμούς στην κίνηση κεφαλαίων. Το κυρίαρχο ζητούμενο παραμένει η αλλαγή στο μείγμα δημοσιονομικής πολιτικής προς την κατεύθυνση μείωσης της υπερφορολόγησης των συνεπών φορολογουμένων και οργανωμένων επιχειρήσεων. Κάτι τέτοιο είναι δυνατόν αφενός με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, τη χρήση πλαστικού χρήματος και ηλεκτρονικής τιμολόγησης στις συναλλαγές, και αφετέρου με τη μείωση των λειτουργικών δαπανών μέσω βελτίωσης της παραγωγικότητας στον δημόσιο τομέα. Ταυτόχρονα, απαιτείται η περαιτέρω στοχευμένη μετεξέλιξη του ασφαλιστικού και προνοιακού συστήματος προς ένα πιο ανταποδοτικό, σύστημα εισφορών και συντάξεων και ένα αποτελεσματικό σύστημα καταπολέμησης της φτώχειας, στο πλαίσιο μιας σύγχρονης, ευέλικτης και ευνομούμενης αγοράς εργασίας, όπως διαμορφώνεται από τις τεχνολογικές εξελίξεις και τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας. Κοινός παρονομαστής είναι η χωρίς καθυστερήσεις εφαρμογή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων φιλικών προς την επιχειρηματικότητα, τις ιδιωτικοποιήσεις, την προσέλκυση επενδύσεων και την ανάπτυξη ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος. Οι επιχειρήσεις από την πλευρά τους, πρέπει να αναπτύξουν μεγαλύτερη εξαγωγική δραστηριότητα, εντασσόμενες στενότερα στις ευρωπαϊκές και διεθνείς παραγωγικές αλυσίδες αξίας. Μόνο, έτσι, οι ελληνικές επιχειρήσεις θα αυξήσουν το μέγεθός τους, θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, θα προσφέρουν καλύτερους μισθούς και η ανάκαμψη της οικονομίας θα συντελεστεί σε κλίμα όσο το δυνατόν μεγαλύτερης οικονομικής αποτελεσματικότητας και κοινωνικής συνοχής. Η ανάπτυξη δεν χαρίζεται, κερδίζεται!

Αφήστε τις επιχειρήσεις να μεγαλώσουν!

Στην Ελλάδα οι μεγάλες επιχειρήσεις είναι αναλογικά λίγες, διότι το πλέγμα φόρων και υπερ-ρυθμίσεων πλήττει κυρίως την οργανωμένη επιχειρηματικότητα.

Για μερίδιο επιχειρήσεων με εξαγωγικό προσανατολισμό, SAFE EKT H2 2016. Για μικτές μηνιαίες αποδοχές, ΙΚΑ, ΔΕΚ. 2015. Για κατανομή απασχόλησης ανά μέγεθος επιχείρησης σε Ελλάδα και Ευρώπη, 2015 SBA Factsheet Ευρ. Επιτροπής.

Τομέας Μακροοικονομικής Ανάλυσης και Ευρωπαϊκής Πολιτικής

Μιχάλης Μασουράκης
Chief Economist

E: mmasourakis@sev.org.gr
T: +30 211 500 6104

Μιχάλης Μητσόπουλος
Senior Advisor

E: mmtsopoulos@sev.org.gr
T: +30 211 500 6157

Θανάσης Πρίντσιπας
Associate Advisor

E: printsipas@sev.org.gr
T: +30 211 500 6176

Οι απόψεις στην παρούσα έκθεση είναι των συγγραφέων και όχι απαραίτητα του ΣΕΒ. Ο ΣΕΒ δεν φέρει καμία ευθύνη για την ακρίβεια ή την πληρότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνει η έκθεση.

Με την ευγενική χορηγία:

Καλή χρονιά με ένα χρήσιμο εθνικό σχέδιο ανάπτυξης!

Καθώς η χώρα εισέρχεται στο 8ο μνημονιακό έτος είναι ξεκάθαρο ότι τα μνημόνια καθώς και οι αξιολογήσεις, οι διαπραγματεύσεις και η αβεβαιότητα που τα συνοδεύουν δεν αποτελούν μια παροδική αναστάτωση αλλά πλέον μια μόνιμη, μεσομακροπρόθεσμου ορίζοντα, κατάσταση της χώρας. Η διαρκής εξάρτηση της χώρας από την επιτροπεία μιας ομάδας τεχνοκρατών που, επί της ουσίας, ελέγχουν την καλή εφαρμογή μιας συμφωνίας που συμπληρώνεται υπό τους ασφυκτικούς χρόνους πολιτικών διαπραγματεύσεων υψηλής έντασης αντανάκλα ένα κρίσιμο έλλειμμα σχεδιασμού και άσκησης πολιτικής. Η κρίση της χώρας δεν αποτυπώνεται μόνο στη δημοσιονομική εκτροπή του 2009, που απλά επισφράγισε τις παθογένειες της μεταπολίτευσης. Ούτε και στην αδυναμία της χώρας, στη συνέχεια, να θεραπεύσει τις παθογένειες αυτές, αξιοποιώντας εποικοδομητικά την, πρωτοφανή -παρά τις εκατέρωθεν αστοχίες που πάντα αναδεικνύονται όταν κακοφορμίζει μια κατάσταση- βοήθεια που παρείχαν οι εταίροι μας. Αποτυπώνεται διαχρονικά, κυρίως, στην αδυναμία της να συντάξει μια εθνική μεταρρυθμιστική στρατηγική και να την υλοποιήσει μόνη της.

Το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι η ελληνική δημόσια διοίκηση απουσιάζει από τις καθημερινές διεργασίες της Ενωμένης Ευρώπης.

Μια εθνική στρατηγική που να ενσωματώνει τις καλές πρακτικές που έχουν αναπτυχθεί σε άλλες χώρες, και στις οποίες θεωρητικά η χώρα έχει πρόσβαση μέσω της συμμετοχής της στην ΕΕ, αλλά και τον ΟΟΣΑ και την Παγκόσμια Τράπεζα. Μεταρρυθμίσεις που ενσωματώνονται ομαλά και εποικοδομητικά στην κοινωνική, οικονομική και διοικητική πραγματικότητα που υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα, αλλά πάντα με σαφή προοδευτικό προσανατολισμό και στέρεα

θεμελιωμένες στις ευρωπαϊκές αξίες. Μια εθνική στρατηγική διατυπωμένη από την ελληνική πολιτική ηγεσία, επεξεργασμένη από την ελληνική δημόσια διοίκηση, και στην οποία έχουν συνεισφέρει εποικοδομητικά με τεκμηριωμένα επιχειρήματα και μέσω μιας ουσιαστικής διαβούλευσης φορείς και εκπρόσωποι της παραγωγικής οικονομίας και της κοινωνίας. Δεν αποτελεί άλλωστε τυχαίο γεγονός ότι τα τελευταία 7 χρόνια η πληθώρα δημοσιονομικών μέτρων δεν κατάφερε να μας βγάλει από την κρίση.

Η «Ελλάδα που παράγει» φθίνει σταθερά από το 1980 και ύστερα, καθώς στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς εκτέθηκε στο διεθνή ανταγωνισμό την ίδια στιγμή που η απόκλιση της ποιότητας του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην Ελλάδα ως προς την υπόλοιπη Ευρώπη αυξανόταν. Αυτό συνέβη διότι καθώς η πρώτη ξεκινούσε μια αποφασιστική πορεία αποστροφής προς κάθε φιλελεύθερη πρακτική και ενίσχυε παντού την αναίτια και αντιπαραγωγική γραφειοκρατία, τον κρατισμό και την υπερ-ρύθμιση (και τη διαφθορά με την οποία αυτή αναπόφευκτα συνδέεται), η Ευρώπη πορευόταν με ταχείς ρυθμούς στην αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση. Έτσι, η οργανωμένη παραγωγή, υπερφορολογημένη και υπερ-ρυθμισμένη και έχοντας να ανταγωνιστεί στην εγχώρια αγορά την άτυπη μικρομεσαία παραγωγή που επιβίωνε χάρη στη μη εφαρμογή της φορολογικής και εργασιακής νομοθεσίας, άρχισε να φθίνει σταθερά. Κανένας (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων) πολιτικός όμως δεν ανησύχησε για αυτή την εξέλιξη, καθώς την ώρα που η παραγωγική οικονομία έχανε θέσεις εργασίας και δημιουργούσε κουφάρια πρώην εργοστασίων, και η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα απομακρυνόταν από αλυσίδες αξίες και μετασχηματιζόταν σε συνοικιακά μαγαζάκια και σουβλατζίδικα, οι αθρόες προσλήψεις στο δημόσιο με υψηλούς μισθούς προσέφεραν το τερπνόν (ψηφοθηρία) μετά του ωφελίμου (συγκράτηση ανεργίας) και με μόνο κόστος μια έωλη μελλοντική αβεβαιότητα ως προς τα δημοσιονομικά μεγέθη και τη βιωσιμότητα του χρέους, που απεδείχθη στο τέλος καταλυτική, οδηγώντας βίαια το επίπεδο διαβίωσης του πληθυσμού της χώρας προς τα κάτω.

Αποτελεί ενδεικτικό μόνο παράδειγμα αυτής της

αδυναμίας το γεγονός ότι για χρόνια η συμμετοχή της χώρας στη διαδικασία υποβολής Εθνικών Προγραμμάτων Μεταρρυθμίσεων, στο πλαίσιο της ξεχασμένης πλέον Στρατηγικής της Λισαβώνας, απέφευγε να αναφέρει κρίσιμα ζητήματα όπως η στρεβλή φορολόγηση, το μη φιλικό επιχειρηματικό περιβάλλον, οι κλειστές αγορές και τα μονοπώλια που δημιουργούσαν κρατικές ρυθμίσεις. Αντίθετα, υπήρχαν πάντα ιδιαίτερα εκτενείς αναφορές σε δράσεις εντυπωσιασμού όπως η διανομή, μέσω κονδυλίων ΕΣΠΑ, laptop σε περιφερειακά σχολεία, που μπορεί να εξυπηρετούν κάποιους στόχους πολιτικής αλλά δεν είχαν καμία σχέση με τα μεγάλα διαρθρωτικά προβλήματα της χώρας – όπως είναι για παράδειγμα τα δομικά προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες (Δελτία [8/9/2016](#), [1/12/2016](#), [10/3/2016](#)). Η κατάσταση αυτή αποτελούσε απλά μια ορατή στον εξωτερικό παρατηρητή αντανάκλαση της αδυναμίας της Ελλάδας να ωφεληθεί έμπρακτα από τις ομάδες εργασίας που κάθε μέρα ανταλλάσσουν γνώσεις και επεξεργάζονται πολιτικές στα πλαίσια των οργάνων της Ευρώπης και κυρίως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η αδυναμία εποικοδομητικής διασύνδεσης της ημεδαπής διοίκησης με τις διεργασίες της Ευρώπης δεν μπόρεσε να καλυφθεί από τις ομάδες τεχνικής βοήθειας ή την τρέχουσα πρακτική ελέγχου από τα τεχνικά κλιμάκια της τρόικας, όπως και οι στρατιές συμβούλων δεν μπόρεσαν ποτέ να καλύψουν το κενό συντονισμού της δημόσιας διοίκησης. Ούτε μπορούν λίγοι δεκάδες τεχνοκράτες ξένων δανειστών ή πολιτικών γραφείων να καλύψουν το κενό ροής πληροφορίας και την απουσία οικοδόμησης στενών σχέσεων συνεργασίας που να αντανακλούν τη λειτουργική διασύνδεση της δημόσιας διοίκησης με τις διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στην Ευρώπη. Η παρουσία πολλών στελεχών της Μόνιμης Ελληνικής Αντιπροσωπείας (ΜΕΑ) στις Βρυξέλλες, παρόλο που αυτή στελεχώνεται από υπαλλήλους υπουργείων που μεταβαίνουν συνήθως για 3 έτη στις Βρυξέλλες, δεν αρκεί από μόνη της, στο βαθμό που οι υπάλληλοι αυτοί δεν αξιοποιούνται, όταν επιστρέφουν, στρατηγικά από τις πολιτικές ηγεσίες των υπουργείων. Η απουσία παροχής συντονισμένων και επεξεργασμένων κατευθύνσεων από τα ελληνικά υπουργεία προς τα στελέχη της ΜΕΑ και αντίστοιχα των υπαλλήλων που

μεταβαίνουν στις Βρυξέλλες αποτελεί τη βασική έκφραση αδυναμίας της ειδικής θέσης της Ελλάδας στην Ευρώπη.

Η διατύπωση καλά επεξεργασμένων, από ελληνικά χέρια αλλά στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής γνώσης και πρακτικής, προτάσεων πολιτικής και μεταρρυθμίσεων θα καταστήσει, εκ των πραγμάτων, την επιτροπεία των θεσμών περιττή διαδικασία

Υπό την έννοια αυτή, η μεγαλύτερη μεταρρύθμιση που θα μπορούσε να γίνει εντός του 2017 είναι να ξεκινήσει η πολιτική ηγεσία, και κατά προέκταση η Ελληνική διοίκηση, να συμμετέχει πιο ενεργά και συντονισμένα σε όλες τις διεργασίες της Ε.Ε., σε όλα τα επίπεδα. Με παρουσία εκεί που αυτή σήμερα δεν υπάρχει και αξιοποιώντας με τρόπο ουσιαστικό τους ανθρώπους που ήδη συμμετέχουν για τον καλύτερο συντονισμό των ελληνικών θέσεων, μπορούν σε βάθος χρόνου να καλλιεργηθούν σχέσεις συνεργασίας και εμπιστοσύνης σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, οι οποίες σε βάθος χρόνου θα άρουν την επιφυλακτικότητα που υπάρχει σήμερα για τη χώρα. Χρησιμοποιώντας σταδιακά τις διαδικασίες αυτές για την αξιολόγηση των προβλημάτων της ασκούμενης πολιτικής στην Ελλάδα και τη διατύπωση καλά επεξεργασμένων, από ελληνικά χέρια, προτάσεων πολιτικής και μεταρρυθμίσεων, και όταν αυτές αποκτήσουν ποιότητα και μάζα, η μετάπτωση της Ελλάδας στις τακτικές διαδικασίες του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου από τη μνημονιακή εξαίρεση θα συμβεί ως μια απολύτως φυσιολογική αντανάκλαση της πολύ πιο λειτουργικής πλέον διασύνδεσης της Ελληνικής δημόσιας διοίκησης με τους μηχανισμούς της Ενωμένης Ευρώπης (Δελτίο [17/9/2015](#), [30/6/2015](#)). Μιας διασύνδεσης που θα αντανακλά πάνω από όλα το ότι «γινόμαστε Ευρώπη» και θα αποτελεί, τελικά, το μεγαλύτερο διαχρονικό κέρδος της χώρας από τη συμμετοχή της στην Ε.Ε.. **Από την άλλη, αν δαιωνιστεί η σημερινή κατάσταση επιτροπείας από ξένους τεχνοκράτες, η συμμετοχή της**

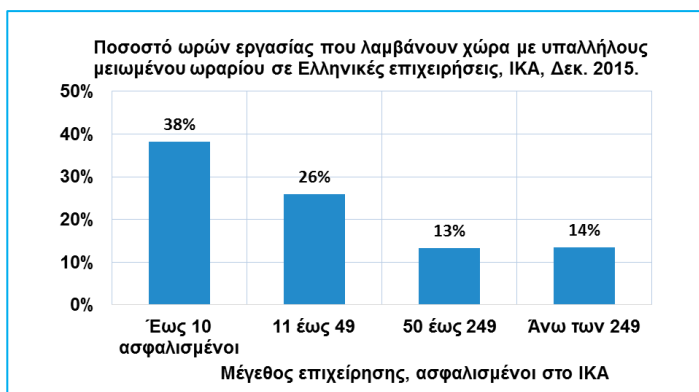
Ελλάδας στην Ενωμένη Ευρώπη είτε θα παραμείνει στα χαρτιά, με υποκατάσταση της απουσίας ουσιαστικής συμμετοχής από κάποια ειδική επιτροπεία, είτε θα λυθεί κάποια στιγμή μέσω της αποχώρησης της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μια τέτοια στενή συνεργασία χρειάζεται στην πράξη και για να μπορέσει η χώρα να αποκτήσει την ικανότητα άσκησης χρήσιμης πολιτικής ταυτόχρονα σε πολλά ζητήματα. Ποτέ μια ομάδα λίγων τεχνοκρατών δεν θα μπορέσει να καλύψει, ερήμην της διοίκησης, όλες τις παραμέτρους και λεπτομέρειες που πρέπει να συντονιστούν στα πλαίσια της ασκούμενης εθνικής πολιτικής και με ρεαλισμό εντός των πλαισίων της δημόσιας διοίκησης. Αντίθετα, αν η διοίκηση έχει στενή διασύνδεση και συνεργασία με τους μηχανισμούς της Ευρώπης μπορεί να διασφαλιστεί ότι οι κατευθύνσεις πολιτικής που ορίζονται από την κεφαλή της πολιτικής εξουσίας και της δημόσιας διοίκησης, θα μπορούν να επεξεργαστούν εποικοδομητικά σε μεγαλύτερη λεπτομέρεια και με τρόπο συμβατό με τους στόχους πολιτικής τόσο της χώρας όσο και της Ένωσης. Μία τέτοια διασύνδεση θα αποτελέσει ουσιαστικά το εργαλείο που θα καταστήσει εφικτή τη μεγαλύτερη αποκέντρωση και μείωση του υδροκεφαλισμού στη λειτουργία της διοίκησης, καθώς η συνεργασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα λειτουργήσει επί της ουσίας ως μηχανισμός εδραίωσης του συντονισμού και της ποιοτικής ομοιομορφίας των εκπονούμενων πολιτικών και δράσεων την ώρα που, όπως οφείλουμε να παραδεχτούμε, δεν υπάρχουν στο εσωτερικό της χώρας και της διοίκησης μηχανισμοί που να μπορούν να εδραιώσουν μια τέτοια διαδικασία.

Η πολυπλοκότητα που προκύπτει από τα επιμέρους ζητήματα προς επεξεργασία καθώς και το πλήθος τους, που στο τέλος συνθέτουν τη συνολική εικόνα της αστοχίας άσκησης πολιτικής, αποτυπώνεται, μεταξύ άλλων, και από το εύρος της θεματολογίας που καλύφθηκε κατά τη διάρκεια του 2016 από το Εβδομαδιαίο Δελτίο του ΣΕΒ. Πίσω από τη διαπίστωση ότι όπως έχουν διαμορφωθεί σήμερα τα πράγματα, με την κατάσταση να συγκρίνεται μόνο με το Κραχ του 1929 (Δελτίο [3/3/2016](#)), η χώρα αποεπενδύει με ταχείς ρυθμούς (Δελτίο [4/2/2016](#)), με

αποτέλεσμα, εάν δεν μπορέσει να προσελκύσει επενδύσεις €100 δισ. τα επόμενα χρόνια, η υποχώρηση του βιοτικού επιπέδου της κοινωνίας να οριστικοποιηθεί ως μόνιμη κατάσταση, βρίσκεται μια πραγματικότητα αστοχιών σε πολλά επίπεδα πολιτικής. Όπως, παραδείγματος χάριν, η υπερφορολόγηση που πλήττει όχι μόνο την κερδοφορία της επιχειρηματικής δραστηριότητας (Δελτίο [31/3/2016](#)) που ποινικοποιείται ολοένα και περισσότερο, αλλά και βασικές εισροές ειδικά των οργανωμένων επιχειρήσεων που καινοτομούν, εξάγουν, καταβάλλουν καλύτερους μισθούς (Δελτίο [14/4/2016](#), Διάγραμμα πρώτης σελίδας), χρησιμοποιούν λιγότερο εντατικά τη μερική απασχόληση (**Δ01**) και τηρούν την εργασιακή και φορολογική νομοθεσία στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων.

Δ01. Ένταση χρήσης μερικής απασχόλησης επιχειρήσεων ανάλογα με το μέγεθος τους.
(ΙΚΑ, Δεκ. 2015)

Τέτοιες εισροές είναι η καλοπληρωμένη μισθωτή εργασία (Δελτία [17/3/2016](#), [24/3/2016](#), [23/6/2016](#)) αλλά και η ενέργεια για βιομηχανική παραγωγή (Δελτίο [21/4/2016](#)). Αντίστοιχα μεγάλη σημασία έχουν και τα εμπόδια και οι επιβαρύνσεις σε κάθε είδους μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού και εταιρικού μετασχηματισμού (Δελτία [5/5/2016](#), [15/9/2016](#)). Η υπερφορολόγηση αυτών των εισροών και διαδικασιών, που συνεπάγονται όχι μόνο τεράστια ζημιά για την παραγωγική βάση της χώρας αλλά και κρίσιμο παράγοντα φτωχοποίησης μεγάλου μέρους του πληθυσμού και αποθάρρυνσης παραγωγικών επενδύσεων, με τη σειρά της προκύπτει από αποσπασματικές προσεγγίσεις σε κρίσιμα ζητήματα

όπως τη φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων (Δελτία [17/3/2016](#), [24/3/2016](#), [23/6/2016](#)), το ασφαλιστικό σύστημα (Δελτίο [28/1/2016](#)) αλλά και η λειτουργία της αγοράς ενέργειας με τη διατήρηση δαπανηρών μονάδων παραγωγής σε νησιά λόγω της μη διασύνδεσής τους με το ηπειρωτικό δίκτυο (Δελτία [21/4/2016](#) [19/11/2015](#)), σε συνδυασμό με τις (αναξιοποίητες ακόμα) ευκαιρίες αύξησης της ενεργειακής αποδοτικότητας στη χώρα, που μάλιστα συνδέονται άμεσα με την αναβίωση του κατασκευαστικού κλάδου (Δελτίο [26/11/2016](#)).

Σήμερα, στον 8^ο χρόνο των μνημονίων, ακόμα και αυτοί που ωφελούνται από τις στρεβλώσεις και εναντιώνονται στην διατύπωση πειστικών και ολοκληρωμένων προτάσεων πολιτικής, βλέπουν το μέλλον τους αδιέξοδο, και τείνουν να συμφωνούν στην επιτακτική ανάγκη αναβάθμισης της ικανότητας της χώρας να ασκήσει ποιοτική διακυβέρνηση. Στο κέντρο της προσέγγισης αυτής βρίσκεται το κράτος, αλλά το αντικείμενο συζήτησης δεν είναι καταρχήν το μέγεθος του αλλά η ποιότητά του. Το πρόβλημα του μεγέθους του Ελληνικού δημοσίου προκύπτει από το αναλογικά μικρό μέγεθος του ιδιωτικού τομέα και ειδικά του ιδιωτικού τομέα που εκπροσωπείται από οργανωμένες, παραγωγικές και σύννομες επιχειρήσεις. Αυτό συμβαίνει επειδή οι αστοχίες πολιτικής δημιουργούν ένα εχθρικό περιβάλλον ειδικά για αυτές τις επιχειρήσεις. Η αναβάθμιση της ποιότητας του κράτους, και κατά προέκταση των ασκούμενων πολιτικών, θα οδηγήσει σε μεγέθυνση αυτού του ιδιωτικού τομέα, αποκαθιστώντας την ισορροπία μεγέθους κράτους – ιδιωτικού τομέα όχι μέσω της συνεχούς μείωσης του κράτους, σε επίπεδα που πλέον δεν θα καλύπτονται βασικές υπηρεσίες, αλλά μέσω της ανάπτυξης του ιδιωτικού τομέα. Σήμερα, η άρνηση προώθησης της ποιοτικής αναβάθμισης του δημοσίου και η σταθερά χαμηλή ποιότητα των ασυντόνιστων πολιτικών που ασκούνται, οδηγούν σε περαιτέρω συρρίκνωση του κράτους λόγω της έλλειψης πόρων. Η πορεία αυτή δεν είναι, όμως, επιθυμητή ούτε για τον ιδιωτικό ούτε για το δημόσιο τομέα (Δελτίο [5/5/2016](#), [19/5/2016](#)).

Η εκλογίκευση της φορολογικής πολιτικής (Δελτίο [24/11/2016](#)), με την εξάλειψη των εκδικητικών και

συνάμα αντιπαραγωγικών φόρων σε εισοδήματα, χρήση νέων τεχνολογιών και επικοινωνίες, καπνά και κοσμήματα (Δελτία [7/1/2016](#), [10/11/2016](#), [10/12/2015](#)), παροχές σε εργαζόμενες οικογένειες (Δελτίο [27/10/2016](#)) και τα ακίνητα (Δελτία [26/5/2016](#), [13/10/2016](#), [24/11/2016](#)), η αναβάθμιση της ασκούμενης πολιτικής ως μοχλός ανάπτυξης του ιδιωτικού τομέα, και τελικά προστασίας της ικανότητας του δημοσίου να παρέχει βασικές υπηρεσίες, και η ταυτόχρονη ποιοτική αναβάθμιση της διοίκησης από ζητήματα όπως την εκπαίδευση (Δελτία [8/9/2016](#), [1/12/2016](#)) και τη δημόσια υγεία (Δελτία [21/12/2016](#), [16/6/2016](#)), αλλά και την υποστήριξη των ανέργων (Δελτίο [14/1/2016](#)) και αστέγων (Δελτίο [30/6/2016](#)), μπορούν να σημάνουν και μια άλλη ουσιαστική διαρθρωτική αλλαγή στη χώρα: την επιστροφή «της Ελλάδας που παράγει».

Η αναβάθμιση της ασκούμενης πολιτικής σε μοχλό ανάπτυξης του ιδιωτικού τομέα, και τελικά προστασίας της ικανότητας του δημοσίου να παρέχει βασικές υπηρεσίες, θα οδηγήσει στην «Ελλάδα που παράγει».

Στο πλαίσιο αυτό, τέθηκε επίσης πολλές φορές το ερώτημα κατά πόσον τα μέτρα που εφαρμόστηκαν στις εργασιακές σχέσεις ήταν αντίστοιχα του μεγέθους του προβλήματος που αντιμετώπιζε, κατά τη λήψη τους, η ελληνική οικονομία. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι τα μέτρα ελήφθησαν για να απαλυθεί η επίπτωση στην ανεργία από την επιβεβλημένη προσαρμογή, καθώς η χώρα βρισκόταν σε καθεστώς Μνημονίων και ήταν αναγκασμένη, επί ποινή πτωχεύσεως, να μειώσει, σχετικά με ταχείς ρυθμούς, τα τεράστια ελλείμματα, και να ανατρέψει την κατάρρευση της ανταγωνιστικότητας, που είχαν δημιουργηθεί πριν το ξέσπασμα της κρίσης.

Η απελευθέρωση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος της αγοράς εργασίας στις αναπτυσσόμενες –πλην Ελλάδος- χώρες του ΟΟΣΑ είχε ήδη πραγματοποιηθεί, πολύ

πριν την ελληνική κρίση χρέους και τη διάσωση της χώρας με κεφάλαια των Ευρωπαϊκών εταίρων μας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) το 2010. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι εργατικές οργανώσεις συμμετείχαν στη διαμόρφωση των κανόνων, άλλοτε μέσα από διαβούλευση, άλλοτε επιστρατεύοντας κινητοποιήσεις και πιο δυναμικά μέσα, βρίσκοντας όμως πάντα μία ισορροπία που σκοπό είχε να σωθούν θέσεις εργασίας με διατηρήσιμο τρόπο, μπροστά σε έναν αμείλικτο διεθνή ανταγωνισμό. Σε αυτές τις χώρες, τα μέτρα εκσυγχρονισμού της αγοράς εργασίας, γενικά πετυχαίνουν (σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι στην αρτηριοσκληρωτική Ελλάδα) να συνδυάζουν την μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα της παραγωγής με το απαραίτητο δίκτυο ασφαλείας για τους εργαζόμενους. Και αυτό συμβαίνει διότι σε όλες αυτές τις χώρες, όπου εφαρμόζονται, ο σκοπός δεν είναι να «μειώσουν» τα εργασιακά δικαιώματα όσων έχουν ήδη απασχόληση, αλλά να αυξήσουν τις δυνατότητες απασχόλησης και αυτών που δεν έχουν δουλειά, των νέων που έχουν συνεχώς βελτιούμενα προσόντα, των γυναικών, για να αυξηθεί η παραγωγική δυναμική της χώρας, ενισχύοντας την ελκυστικότητα για επενδύσεις και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Η αναστροφή των βασικών αντικινήτρων στην παραγωγή, από την υπερφορολόγηση της μισθωτής εργασίας, της ενέργειας και άλλων εισροών, έως την άρση ρυθμιστικών εμποδίων από την αγορά εργασίας (Δελτίο [3/11/2016](#), [6/10/2016](#)), τη βελτίωση της λειτουργίας της δικαιοσύνης (Δελτίο [28/4/2016](#)), την ιδιωτικοποίηση υποδομών που αυξάνουν την μη μισθολογική παραγωγικότητα των επιχειρήσεων (Δελτίο [21/1/2016](#)) και ειδικά σε ότι αφορά την ενδυνάμωση των εφοδιαστικών αλυσίδων (Δελτίο [13/10/2016](#)), τη διαχείριση των πτωχεύσεων και των μη εξυπηρετούμενων δανείων (Δελτία [17/11/2016](#), [28/7/2016](#), [8/12/2016](#)) και μια σειρά θεσμικών ζητημάτων που αφορούν την επιχειρηματικότητα (Δελτία [7/7/2016](#), [3/11/2016](#), [15/12/2016](#)) θα δημιουργήσουν, για πρώτη φορά εδώ και 30 χρόνια, τις προϋποθέσεις ανάκαμψης της «Ελλάδας που παράγει» (Δελτίο [17/12/2015](#)) αλλά και συγκράτησης των ανθρώπων με υψηλά εργασιακά προσόντα που

σήμερα εγκαταλείπουν τη χώρα (Δελτίο [10/3/2016](#), [14/7/2016](#)). Η ανάκαμψη αυτή, την οποία δεν καταγράφουν με τρόπο τολμηρό οι μελέτες που έχουν γίνει για τη σύνταξη αναπτυξιακών προτύπων για τη χώρα, θα καλύψει το κενό απασχόλησης που υπάρχει στη χώρα σε ό,τι αφορά τη μεταποίηση αλλά και τις υπηρεσίες προς επιχειρήσεις, οδηγώντας και σε ισχυρή αύξηση της απασχόλησης (Δελτίο [7/4/2016](#)). Επιπλέον, μια τέτοια εξέλιξη θα οδηγήσει στη συρρίκνωση της παραοικονομίας και θα επιτρέψει μέτρα όπως είναι η προώθηση των ηλεκτρονικών συναλλαγών να αναδείξουν το πλήρες δυναμικό τους στη μάχη κατά της φοροδιαφυγής και των παράνομων συναλλαγών (Δελτίο [2/6/2016](#)).

Όλα αυτά θα συμβούν υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα εκλογικευτεί η πρόσβαση του ιδιωτικού τομέα σε χρηματοδότηση, ότι δηλαδή θα αρθεί ο (επί της αρχής απαράδεκτος) κατακερματισμός της Ενιαίας Αγοράς για Χρηματοπιστωτικές Υπηρεσίες που επικρατεί εδώ και 6 χρόνια στη ζώνη του ευρώ μέσω της αποκοπής των ελληνικών επιχειρήσεων από τη ζώνη του ευρώ - όχι ως προς τον τύπο αλλά ως προς την ουσία με την έννοια ότι μια ελληνική επιχείρηση δεν έχει πρόσβαση σε χρηματοδότηση, παρά μόνο με επιτόκιο τρεις και τέσσερις φορές υψηλότερο από μία ευρωπαϊκή επιχείρηση με ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά (Δελτία [8/12/2016](#), [29/9/2016](#)). Και ότι θα αναγνωριστεί το γεγονός ότι η αναίτια καταστροφή που έχει συντελεστεί στη χώρα τα τελευταία χρόνια δεν θα διορθωθεί από μόνη της – αντίθετα χρειάζονται πολιτικές και κίνητρα για να υποστηρίξουν το «επενδυτικό σοκ» που μπορεί να αναπληρώσει όσα ανερμάτισα σκορπίσαμε, όπως για παράδειγμα με την υιοθέτηση στοχευμένων φορολογικών κινήτρων για νέες επενδύσεις (Δελτίο [1/12/2016](#) για υπεραποσβέσεις). Με απλά λόγια, δηλαδή, να ξεπεραστεί η σημερινή κατάσταση στην οποία η χώρα αξιολογείται για τη συμμόρφωση της με τις δημοσιονομικές μεταρρυθμιστικές επιταγές που εξασφαλίζουν τη συμπόρευση της με την υπόλοιπη ευρωζώνη, χωρίς όμως να υπάρχει η ανάλογη ευαισθησία για το γεγονός ότι η ιδιωτική οικονομία δεν απολαμβάνει στην πράξη τα οφέλη της συμμετοχής της χώρας στην Ενιαία Αγορά.

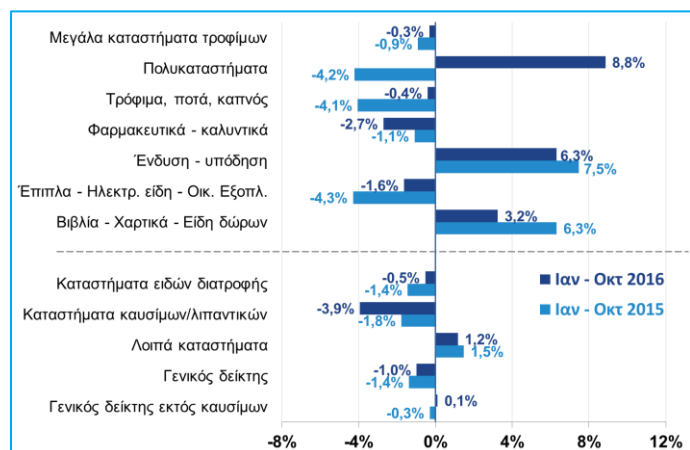

Οικονομικές εξελίξεις

Λιανικές πωλήσεις: Η πτωτική πορεία του όγκου λιανικών πωλήσεων που είχε διαμορφωθεί από το καλοκαίρι του 2015, ανακόπηκε το Γ' 3μηνο του 2016, σημειώνοντας άνοδο +3,7% σε σύγκριση με το Γ' 3μηνο του 2016 (γενικός δείκτης πλην καυσίμων), γεγονός το οποίο συνέβαλε στην αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης (+5,1%). Η θετική πορεία των λιανικών πωλήσεων συνεχίστηκε και τον Οκτώβριο του 2016, με τον γενικό δείκτη πλην καυσίμων να σημειώνει αύξηση +2,8% σε ετήσια βάση, κυρίως λόγω της έντονης ανόδου των πωλήσεων σε καταστήματα ειδών διατροφής (+4,1%), supermarkets (+5%) και βιβλίων/ειδών δώρου/προϊόντων τεχνολογίας (+6,6%). Αντίθετα, οι πωλήσεις μειώθηκαν τον Οκτώβριο του 2016 στα καταστήματα επίπλων και οικιακού εξοπλισμού (-5,5%). Συνολικά κατά το διάστημα Ιαν – Οκτ 2016, ο μέσος δείκτης όγκου λιανικών πωλήσεων πλην καυσίμων παρέμεινε σχεδόν αμετάβλητος σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα το 2015 (+0,1%), με τα πολυκαταστήματα και τα καταστήματα ειδών ένδυσης και υπόδησης να κινούνται έντονα ανοδικά (+8,8% και +6,3% αντίστοιχα **Δ02**).

Ισοζύγιο πληρωμών: Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, τον Οκτώβριο του 2016 οι εξαγωγές αγαθών πλην καυσίμων σημείωσαν άνοδο κατά +2% σε σύγκριση με τον αντίστοιχο μήνα του 2015 (+3,8% σε σταθερές τιμές). Την ίδια ώρα, οι αφίξεις τουριστών αυξήθηκαν κατά +17,3% και οι

Δ02. Όγκος λιανικών πωλήσεων κατά κατηγορία καταστημάτων (ΕΛΣΤΑΤ, Οκτ. 2016)

σχετικές εισπράξεις κατά +14,2%. Συνολικά το πρώτο 10μηνο του 2016 το έλλειμμα του ισοζυγίου αγαθών χωρίς καύσιμα και πλοία αυξήθηκε κατά €1 δισ. περίπου, κυρίως λόγω της αύξησης της αξίας των εισαγωγών (+4,3%), ενώ η αξία των αντίστοιχων εξαγωγών παρέμεινε σχεδόν στάσιμη. Σημειώνεται ότι, σε σταθερές τιμές, οι συνολικές εξαγωγές αγαθών παρουσίασαν άνοδο κατά +7,2%, ενώ οι εξαγωγές αγαθών χωρίς τα καύσιμα αυξήθηκαν κατά +3%. Επίσης, κατά το πρώτο 10μηνο του 2016 οι συνολικές αφίξεις αυξήθηκαν κατά +4,7%, ενώ οι αντίστοιχες εισπράξεις περιορίστηκαν κατά -4,2%, ενώ η σημαντική μείωση των εισπράξεων από μεταφορές (-26,7%) συνέβαλε κυρίως στον περιορισμό του πλεονάσματος υπηρεσιών κατά €1,7 δισ. περίπου (**Δ03**). Το συνολικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και κεφαλαίων κατά το διάστημα Ιαν – Οκτ 2016 παρουσίασε πλεόνασμα €1,9 δισ., μικρότερο κατά €1,9 δισ. από εκείνο της ίδιας περιόδου του 2015.

Χρηματοδότηση και καταθέσεις: Θετική κατά €226 εκατ. ήταν τον Νοέμβριο του 2016 η μηνιαία ροή χρηματοδότησης των μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων, ενώ ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής διαμορφώθηκε στο +0,5% (έναντι +0,1% τον προηγούμενο μήνα και -1,8% τον Νοέμβριο του 2015). Σημειώνεται ότι ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής της χρηματοδότησης μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων κινείται σε θετικό έδαφος για δεύτερο συνεχόμενο μήνα

Δ03. Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών (Τράπεζα της Ελλάδος, Οκτ. 2016)

	(€εκατ.)	Σύνολο	Ιαν - Οκτ	%Δ	
		2015	2015	2016	
Ισοζύγιο αγαθών		-17.247,8	-14.153,4	-13.424,9	-5,1%
Εξαγωγές χωρίς καύσιμα και πλοία		17.898,0	14.944,0	15.012,6	0,5%
Εξαγωγές καυσίμων		6.713,7	5.589,5	4.981,6	-10,9%
Εισαγωγές χωρίς καύσιμα και πλοία		30.489,9	25.257,8	26.348,9	4,3%
Εισαγωγές καυσίμων		10.921,8	9.040,7	6.955,5	-23,1%
Εισαγωγές πλοίων		623,2	550,8	251,1	-54,4%
Εισπράξεις από υπηρεσίες		27.987,7	25.547,6	22.587,7	-11,6%
Τουρισμός		14.194,4	13.686,9	13.111,0	-4,2%
Μεταφορές		9.968,3	8.699,5	6.376,5	-26,7%
Άλλες υπηρεσίες		3.825,0	3.161,2	3.100,1	-1,9%
Εισροές από ΕΕ		3.374,2	2.781,8	1.654,9	-40,5%
Τρέχουσες		1.054,9	873,3	872,8	-0,1%
Κεφαλαϊκές		2.319,3	1.908,5	782,1	-59,0%
Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών*		1.981,1	3.821,1	1.879,8	-50,8%

* περιλαμβάνονται οι κεφαλαϊκές μεταβιβάσεις

έπειτα από 5 σχεδόν έτη αρνητικής μεταβολής. Παράλληλα, το υπόλοιπο των καταθέσεων ιδιωτών αυξήθηκε κατά €172 εκατ. σε σύγκριση με τον προηγούμενο μήνα και ανήλθε στα €124,8 δισ. Η αύξηση προήλθε από τις επιχειρήσεις (+€512 εκατ.) και οφείλεται εν μέρει στην προετοιμασία για το κλείσιμο του οικονομικού έτους και την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων τους. Αντίθετα οι καταθέσεις των νοικοκυριών σημείωσαν εκ νέου πτώση (-€294 εκατ.) και διαμορφώθηκαν στα €102,7 δισ. περίπου.

Συστάσεις και διαγραφές επιχειρήσεων: Σύμφωνα με τα συγκεντρωτικά στοιχεία του ΓΕΜΗ, οι διαγραφές επιχειρήσεων το 2016 σημείωσαν αύξηση +14% σε σχέση με το 2015, ενώ ο αριθμός των νέων εγγραφών αυξήθηκε μόλις +2,5%. Ειδικότερα, το 2016 διαγράφηκαν 31.273 επιχειρήσεις, έναντι 27.655 το 2015, ενώ οι νέες εγγραφές περιορίστηκαν στις 27.597 από 28.289 το 2015. Ωστόσο, στις ανώνυμες εταιρείες το ισοζύγιο το 2016 είναι ελαφρώς καλύτερο από το αντίστοιχο του 2015 (Δ04).

Εκτέλεση κρατικού προϋπολογισμού: Σύμφωνα με τα αναλυτικά στοιχεία εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, σε τροποποιημένη ταμειακή βάση,

Δ04. Συστάσεις και διαγραφές επιχειρήσεων
(Ναυτεμπορική 03/01/2017, στοιχεία ΓΕΜΗ 2016)

Συστάσεις			
	2014	2015	2016
ΑΕ	633	536	546
ΕΠΕ	674	415	315
ΟΕ	3.122	2.424	2.576
ΙΚΕ	3.743	3.777	4.582
ΕΕ	1.355	1.105	1.202
Ατομικές	23.313	20.032	18.106
ΣΥΝΟΛΟ	32.840	28.289	27.327
Διαγραφές			
	2014	2015	2016
ΑΕ	722	1.033	833
ΕΠΕ	1.347	1.899	1.678
ΟΕ	7.173	5.304	4.829
ΙΚΕ	275	435	561
ΕΕ	2.477	1.880	1.734
Ατομικές	24.717	17.104	21.638
ΣΥΝΟΛΟ	36.711	27.655	31.273

για την περίοδο Ιαν - Νοε 2016, παρουσιάζεται πλεόνασμα στο ισοζύγιο του κρατικού προϋπολογισμού ύψους €2,0 δισ. έναντι ελλείμματος €1,2 δισ. το αντίστοιχο διάστημα του 2015 και στόχου του Προϋπολογισμού 2016 για έλλειμμα €1,85 δισ. Το πρωτογενές αποτέλεσμα διαμορφώθηκε σε πλεόνασμα ύψους €7,4 δισ., έναντι πρωτογενούς πλεονάσματος €4.3 δισ. για την ίδια περίοδο το 2015 και στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα €3,5 δισ.

Η αύξηση των φορολογικών εσόδων, κυρίως λόγω των αυξήσεων εσόδων από ΦΠΑ, φόρους κατανάλωσης και την καλή πορεία είσπραξης του ΕΝΦΙΑ, σε συνδυασμό με την συγκράτηση δαπανών ειδικά μισθοδοσίας και συντάξεων, οδήγησαν στο παραπάνω αποτέλεσμα (Δ05). Τα καθαρά έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού ανήλθαν κατά το διάστημα Ιαν – Νοε 2016 σε €47,9 δισ. παρουσιάζοντας αύξηση κατά €1,5 δισ. ή 3,2% έναντι του στόχου για το 2016. Κατά το ίδιο διάστημα, οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού ανήλθαν στα €45,9 δισ., μειωμένες κατά €2,4 δισ. περίπου έναντι του στόχου (€48,3 δισ.).

Δ05. Εκτέλεση Κρατικού Προϋπολογισμού
(Υπουργείο Οικονομικών, Νοε. 2016)

	Ιανουάριος - Νοέμβριος			
	2015	2016	%Δ	Δ (€ εκατ)
€ εκατ.				
Έσοδα				
Φόροι	38.399	42.156	9,8%	3.757
Φόροι εισοδήματος	10.931	12.119	10,9%	1.188
Φόροι περιουσίας	2.644	3.145	18,9%	501
ΦΠΑ	12.488	13.825	10,7%	1.337
Φόροι κατανάλωσης	6.949	7.215	3,8%	266
Φόροι ΠΟΕ	2.030	2.301	13,3%	271
Λοιποί φόροι	3.357	3.551	5,8%	194
Δαπάνες				
Πρωτογενείς δαπάνες	35.924	36.493	1,6%	569
Αποδοχές κεντρ. Διοίκησης & νοσοκομείων	10.998	10.746	-2,3%	-252
Συντάξεις δημ. υπαλλήλων	5.819	5.790	-0,5%	-29
Παλιές οφειλές νοσοκομείων & λοιπές επιχορηγήσεις	8.670	9.782	12,8%	1.112
Επιχορηγήσεις ΟΚΑ	10.437	10.175	-2,5%	-262
Έσοδα ΠΔΕ	3.906	3.290	-15,8%	-616
Δαπάνες ΠΔΕ	3.696	3.476	-6,0%	-220
Πρωτογενές αποτέλεσμα	4.339	7.416	70,9%	3.077

Οικονομικά μεγέθη μελών ΣΕΒ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ

€435_{δισ.}
72%_{συνόλου*}

ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

€58_{δισ.}
44%_{συνόλου*}

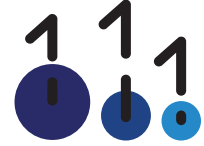
ΠΩΛΗΣΕΙΣ

€77_{δισ.}
46%_{συνόλου*}

ΠΡΟ ΦΟΡΩΝ ΚΕΡΔΗ

€2,4_{δισ. **}
44%_{κερδών***}

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

220.000

ΜΙΣΘΟΙ

€4,6_{δισ.}

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ
ΕΙΣΦΟΡΕΣ

€2_{δισ.}

ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΚΕΡΔΩΝ

€1,6_{δισ.}

*Άθροισμα δημοσιευμένων ισολογισμών ΑΕ και ΕΠΕ

** Άθροισμα κερδών και ζημιών όλων των επιχειρήσεων

*** Φορολογητέα κέρδη κερδοφόρων επιχειρήσεων

Όραμα

Οραματιζόμαστε την Ελλάδα ως τη χώρα, που κάθε πολίτης του κόσμου θα θέλει και θα μπορεί να επισκεφθεί, να ζήσει και να επενδύσει. Οραματιζόμαστε μια ανοιχτή, κοινωνικά υπεύθυνη και οικονομικά φιλελεύθερη χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προτάσσει την ισχυρή ανάπτυξη ως παράγοντα κοινωνικής συνοχής. Θέλουμε μια Ελλάδα δυναμικό κέντρο της ευρωπαϊκής περιφέρειας, με στέρεους θεσμούς, ελκυστικό κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον, που προάγει τις εξαγωγές, την καινοτόμο επιχειρηματικότητα, την παραγωγή και τις ποιοτικές υπηρεσίες, τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη γνώση, τη συνοχή, τις ίσες ευκαιρίες και το κράτος δικαίου.

Αποστολή

Ηγεσία & Γνώση

Ο ΣΕΒ διαδραματίζει ηγετικό ρόλο στον μετασχηματισμό της Ελλάδας σε μια παραγωγική, εξωστρεφή και ανταγωνιστική οικονομία, ως ανεξάρτητος και υπεύθυνος εκπρόσωπος της ιδιωτικής οικονομίας.

Κοινωνικός Εταίρος

Ο ΣΕΒ, ως κοινωνικός εταίρος που πιστεύει στη λειτουργία των θεσμών, προωθεί στα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της Ε.Ε. τις απόψεις και θέσεις της επιχειρηματικής κοινότητας.

Ισχυρός Εκπρόσωπος

Ο ΣΕΒ διαμορφώνει θέσεις, αναλύσεις και προτάσεις πολιτικής για την οικονομία, τη βιομηχανία, την καινοτομία, την απασχόληση, την παιδεία και τις εργασιακές δεξιότητες, τον κοινωνικό διάλογο, τη βιώσιμη ανάπτυξη, την εταιρική υπευθυνότητα.

Φορέας Δικτύωσης

Ο ΣΕΒ δικτυώνει τα μέλη του μεταξύ τους & με τα κέντρα αποφάσεων (εγχώρια και διεθνή), με στόχο τη δημιουργία προστιθέμενης αξίας.

Σύγχρονες Επιχειρήσεις, Σύγχρονη Ελλάδα

ΣΕΒ σύνδεσμος επιχειρήσεων
και βιομηχανιών

Ξενοφώντος 5, 105 57 Αθήνα

T: 211 5006 000

F: 210 3222 929

E: info@sev.org.gr

www.sev.org.gr

SEV Hellenic Federation
of Enterprises

168, Avenue de Cortenbergh

B-1000 Bruxelles

M: +32 (0) 494 46 95 24

E: sevbrussels@proximus.be

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ ΜΕΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ

